

Tolkningsfrågor

- 1) Mot bakgrund av att svaranden inte deltog vid ingåendet av avtalen med de andra delägarna och inte samtyckte till det som avtalades, ska artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att den skyldighet som åligger svaranden — det vill säga en skyldighet som föreskrivs i lag, men som, vad gäller belopp, förfallodag och andra villkor, fastställs i ett avtal som ingås av ägarna till minst hälften av andelarna i fastigheten — också ska anses utgöra en avtalsförpliktelse?
- 2) Ska artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att underlåtenheten att iaktta en skyldighet enligt lag gentemot övriga delägare i en fastighet, vilka kan begära fullgörande av skyldigheten vid domstol, ska anses utgöra grund för skadestånd utanför avtalsförhållanden, även mot bakgrund av omständigheten att en ytterligare skada (utöver ekonomisk förlust avseende reserven), på grund av svarandens underlåtenhet att iaktta skyldigheten enligt lag, kan uppstå för både delägare och tredje parter?
- 3) Mot bakgrund av att skyldigheten i fråga följer av svarandens innehav av lokaler i vilka svaranden utövar verksamhet, det vill säga lokaler i vilka svaranden är etablerad, ska artikel 7.5 i förordning (EU) nr 1215/2012 tolkas så, att talan avser en tvist som hänförs till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering?

—————

Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen utökad sammansättning) meddelade den 13 december 2018 i mål T-111/15, Ryanair och Airport Marketing Services mot kommissionen

(Mål C-202/19 P)

(2019/C 164/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (ombud: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 13 december 2018 i mål T-111/15, och
- ogiltigförklara artiklarna 1.2, 2.4, 3, 4 och 5 i Kommissionens beslut (EU) 2015/1226 ⁽¹⁾ av den 23 juli 2014 om statligt stöd SA.33963 (2012/C) (f.d. 2012/NN), eller i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad handläggning, och under alla omständigheter
- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas kostnader för överklagandet och i samband med målet T-111/15 i tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klagandena har åberopat följande grunder till stöd för sitt överklagande.

För det första gjorde tribunalen en felaktig tillämpning av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och klagandens rätt till försvar i förfarandena vid kommissionen. Tribunalen gjorde fel när den gjorde skillnad mellan de specifika rättigheterna i artikel 41.2 i stadgan och den allmänna rätten till god förvaltning i artikel 41.1 i stadgan. Den gjorde även fel när den fann att rättigheterna i artikel 41.2 inte är tillämpliga i utredningar om statligt stöd. Tribunalen gjorde också fel när den fann att det förelåg en motstridighet mellan artikel 41.1 och 41.2 i stadgan och artiklarna 107 och 108 FEUF. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att klagandena endast kunde anses utgöra en informationskälla i utredningen.

För det andra åsidosatte tribunalen artikel 107.1 FEUF genom en felaktig tolkning av begreppet fördel. Tribunalen gjorde fel när den fann att det vid tillämpningen av testet marknadsekonomisk aktör inte fanns någon rangordning av metoder mellan en jämförande analys och andra metoder. Vidare gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen hade rätt att frångå den jämförande analysen och avvisa den jämförande bevisning som ingetts av klagandena. Slutligen gjorde tribunalen fel när den fann att kommissionen vid tillämpningen av lönsamhetsökningstestet inte var skyldig att försäkra sig om att de förväntade marginalkostnaderna och de förväntade ökade inkomsterna från icke luftfartsrelaterad verksamhet avspeglade hur en marknadsekonomisk aktör skulle ha drivit flygplatsen.

För det tredje gjorde tribunalen en felaktig bedömning av statens ansvar genom att tribunalen fann att det inte fanns något behov av att fastställa huruvida medoperatören av flygplatsen "SMAC" var ett offentligt företag, genom att tribunalen inte tillämpade Stardust Marine-indikatorerna för att göra skillnad mellan självständighet och ansvar, och genom att tribunalen inte gav en tillräcklig motivering för att göra detta.

(¹) Kommissionens beslut (EU) 2015/1226 av den 23 juli 2014 om det statliga stöd SA.33963 (2012/C) (f.d. 2012/NN) som Frankrike har genomfört till förmån för Chambre de Commerce et d'Industrie d'Angoulême, SNC-Lavalin, Ryanair och Airport Marketing Services (delgivet med nr C(2014) 5080) (EUT L 201, 2015, s. 48).

Överklagande ingett den 1 mars 2019 av Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd, av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-165/15, Ryanair and Airport Marketing mot kommissionen

(Mål C-203/19 P)

(2019/C 164/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (ombud: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δημήτριος, G. Berrisch, Rechtsanwalt och B. Byrne, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 13 december 2018 i mål T-165/15, och